

Mondj igazat

VISSZHANG - LXVII. évfolyam, 12. szám, 2023. március 24.

Kevés népszerűtlenebb dolog van manapság, mint Gyurcsány Ferencre jót mondani. Nincs ellenpróba, de állítom, hogy ha Őszödön az MSZP megéri és megfogadja a választási győzelmet tálcán szállító miniszterelnök intelmeit, akkor a Fidesz és Orbán sohasem kerül újra a hatalom közelébe, és az MSZP ma is a legerősebb politikai párt lenne. Tudjuk, hogy akkor nem Gyurcsány, hanem az MSZP bukott meg, igaz, csak erkölcsileg, viszont teljesen. Az is kiderült, hogy nem átmenetileg, hanem végleg. Azóta az MSZP a lejtmenet pártja. És mégis: Magyarország többsége úgy tudja, „Gyurcsány a hazug”. Kíváncsi vagyok, vajon kap-e a volt miniszterelnök valaha is elégtételt a közvéleménytől. Nem lehetetlen, gondoljunk Ferenc Jóskára vagy Kádár Jánosra. Igaz, ők bűnösök voltak, míg szegény Gyurcsány brutálisan ártatlan.

A másik bukott igazmondó nevét kiejteni ma is több mint kockázatos. Elkerülöm. A „nemzeti egység” teljes sikerrel törölte ki őt a nemzeti köztudatból. Persze csak abból, amelyik most hiánytalanul – szeplő nélkül – nemzeti, pontosabban nép-nemzeti. Ebből az alkalomból lenne érdemes fölidézni a félelmetes mondatot, mert – legnagyobb sajnálatomra – igazsággá vált. A „mondat” előtt nézzük a történetet.

Rögtön az „első szabadon választott” (fedőnevű) magyar kormány országlása idején kezdtek előbújni a lakiteleki sátorból a nép-nemzeti klónok. A mikro-Németh Lászlók és a törpe Illyés Gyulák. Egységesen tehetséggel nem, viszont irigységgel és kisebbségi érzéssel csordultig telten. Nem tudom pontosan, mi más kell még a gyűlölködéshez, de a kisebbségi érzés nélkülözhetetlen. A két háború közötti népies mozgalomtól kitűnő gondolatokat is örökölhettek volna az új népiesek. Ha tehetségesek lennének, sikerült volna. Így csak gonosz ostobaságokat vettek magukra. Mindenekelőtt a (fő)városi kultúra megvetését és kirekesztését, amit ők a nemzetközi zsidóság befolyásának tartanak. Az új népiesek célja a városi kultúra megsemmisítése lett, már nem elégszenek meg a lenyomásával. Most nézzük a bűnös mondatot: *A városi kultúra nélkül a maradék semmit sem ér.* Nem teljesen így fogalmazott a pusztába zavart próféta, de ez volt (és ez ma is) a lényeg!

Nehéz napom volt március 15-én, mert számomra egyértelművé vált, hogy Budapestet elfoglalta a „maradék”. A városi kultúrát tagadó, tehetségtelen, rossz ízlésű álnépiesek dárídóztak. A Múzeumkert égett a giccstől és a történelmi hazugságoktól. Ellenállás sehol: délután céltalan, unalmas politikai süketelés az ellenzéki pártoktól és a civilektől. Városról, városi kultúráról, Pestről szó sem volt. Pedig ez volna a legfontosabb. Sem 1848. március 15., sem az 1918-as, sem az 1956-os október nem történhetett volna sem Felcsúton, sem Nyírtasson. Ha Pest nincs, *Orbán* – a maradék élén – *marad bishundertzwanzig.*